

Adi Smolar, Pasji Dnevi

Bila je temna no,
po cesti hodil sem sam,
no ja, priznam eprav me mal je sram,
bil sem pijan.
Za mano bil je res naporen dan,
saj bili smo ravno sredi pasjih dni.
Naenkrat sta pred mano se pojavila dva psa:
en velik buldog in pa isto majhna pudlica.
Dejali boste, kaj za vruga s kuki zdaj teim!?
Ljudje ta buldog je zapel, pol pa e pudlica za njim
takole:

Bom bom bom bom bom bom bom
in ona pababmbebmbbebmba.

Sem se zgrozil, zazijal,
sem reku: zdaj pa ma.
Pamet la je pro, o ti presneti gla,
pa sem si stokrat reku: ne tolk pit, slabo bo konal.
In sploh sem vedno bele mike jaz priakoval.
Vendar mi panika je kot Slovincu vedno tuja bla,
sem hitro se pomiru in junakega srca sem d'jal:
Mrcini, ne bomo stal na cesti,
gremo k men na ur.
Sem zabrenkal na kitaro,
buldog prec ujel je dur
takole:

Bom bom bom bom bom bom bom
in ona pababmbebmbbebmba.

Pri meni jedli smo pagete,
zravn smo pili pir,
mene pa vse bolj prevzemal sladek je nemir,
sem mislu: mati moja, to bo bomba, to bo prava stvar,
Adi in pojoa psa, to bo lo v dnar,
Evropa evo mene, evo mene celi svet...
Sem s temi mislimi zaspal, naj bom preklet,
sta mi uli mrcini, vrata je odprl tisti pasji sin,
neumna kuzla pa, seveda, la je kar za njim
takole:

Bom bom bom bom bom bom bom
in ona pababmbebmbbebmba.

Zdaj lahko vidi me povsod kjer hodi kakna pasja val,
vendar noben e ni zapel,
je kvejemu le zarenal.
Moja pevska kariera pa tako je la po zlu,
brez psov e pes me ne povoha,
ljudje jaz isto sem na psu
in pojem:

Bom bom bom bom bom bom bom
in ona pababmbebmbbebmba.